

SZENT LÁSZLÓ SZIKLÁJA

31-32. szám – Veni Sancte

2011. szeptember 4.

Oktatás és/vagy nevelés?

Különös természete és hatékonysága van a (hitre) nevelés céljának: a teljes emberi és keresztény érettség elérése. Ebből a célkitűzésből lehet csak megérteni, hogy mekkora különbség van valaminek az oktatása és a valamire való nevelés között. Amíg az *oktatás* arra irányul, hogy valaki egy bizonyos területen elérhető elméleti és gyakorlati ismereteket megszerezze és felelősségteljesen alkalmazza önmaga és mások életében, addig a *nevelés* arra tesz kísérletet, hogy ezen megszerzett tudnivalókat beillessze abba az átfogó és szerves egységbe, amelyet teljes emberi és keresztény érettségnek nevezünk. Ebből világosan kiderül, hogy az oktatási cél alárendelődik a nevelési célnak. Az első szolgálatot tesz a másodiknak.

Az oktatási cél azonban csak akkor képes szolgálatát ellátni, ha valóban megtalálható egy adott területen az okok és összefüggéseik feltárása, oktatása, továbbadása és elsajátítása. Mindez alkotja a tárgyi tartalmú ismeretet. A katolikus keresztény hit továbbadásának folyamatában ez hitünk tárgyi tartalma, azaz az a hittan, amit hiszünk és megvallunk. Mit és kiben hiszünk? A kérdésre a felelet így szól: a 12 cikkelyből álló apostoli hitvallást. Ezt a hitvallást a katekézis (hitoktatás) magyarázza a különböző korosztályú keresztelés előtt állóknak vagy a már megkereszteltetteknek. Amit és akiben hiszünk, az értelmes mondatokból álló kisebb-nagyobb logikai rendszerekbe foglalható és közvetíthető szóban és írásban. Ne tartsuk jelentéktelennek azt az állandó buzdítását, hogy minél pontosabban ismerjük meg a Jézus Krisztusba vetett hitünk tartalmát úgy, ahogyan erről az evangéliumi iratok tanúskodását értelmezi Egyházunk 2000 éves hagyománya. Ha nem ismerem a hittartalmat, akkor nem vagyok képes sem az elhívésre, sem pedig a hitvallásra. Ezért oly sürgető, hogy törődjünk életkorunknak megfelelően hitünk tartalmának és összefüggéseinek megismerésével. Ne sajnáljuk erre sem az erőnket, sem az időnket! Ennek érdekében hozzunk meg minden áldozatot! Ha erre készek a felnőttek, akkor ezzel vonzó példát adnak gyermekeiknek.

Nem feledhetjük, hogy gyermekeink leginkább reményünket fürkésző tekintetükkel, elszólásaikkal, célzott kérdéseikkel vagy éppen a hittell szemben gyakorolt kritikájukkal kéri számon szüleik és felnőtt környezetük hitbeli jártasságát és tájékozottságát. Ide kívánkozik II. János Pál tanítása: „Ma mind sürgetőbben jelentkezik a felnőttek hitbeli képzésének szükségessége... azért a követelményért, hogy **számot adjanak reményük értelméről** a világ színe előtt, felelve annak egyre súlyosabb és bonyolultabb problémáira. Így teljes mértékben szükséges a **rendszeres katekézis** (hitoktatás), amelynek fokozatokban kell alkalmazkodnia az életkorhoz és a különböző életállapotokhoz.” A hittartalom megismertetése és megismerése azt szolgálja, hogy az Evangéliumon keresztül elvigyük Jézus Krisztust és a benne hívők közösségét (az Egyházat) minden emberhez. Miért? Mert magának Jézusnak a legfőbb óhaja, hogy higgyünk őbenne (vö. Jn 6, 64; 14, 14).

A mennyei Atyától Jézus Krisztus által hozott végérvényes kinyilatkoztatás befogadása és erre adott feleletünk (a hitünk) elvezet minket a teljes emberi és keresztény érettségre. Ezen érettség elérése a hitre nevelés célja. Ehhez az érettséghez *egyre jobban közelítve* ráébrednek istengyermeki méltóságomra, és elkezdem az Evangélium fényében értelmezni ÉLETEMET és annak ÉRTELMÉT. Csak így várható a megvilágosodásom, hogy felismerjem, miért élek. Ha pedig tudatában vagyok annak, hogy miért élek, akkor az is megvilágosodik bennem, hogy hogyan élek: Krisztus másaként.

Összefoglalásul szívleljük meg és kövessük II. János Pál pápa két iránymutatását: A) „Jóllehet gyermekeik számára a keresztény szülők az első és pótolhatatlan hitoktatók, és ebben a házasság szentsége segíti őket, mégis mindannyian legyünk tudatában annak a ‘jognak’, amely minden megkereszteltet megillet: ez pedig jog ahhoz, hogy tanítsák, neveljék, vezessék a keresztény hitben és életben a felnövekvő generációt (A világi hívek apostolkodásáról, 34).”

B) „Nem kell attól félni, hogy igényesek legyünk velük, amikor lelki gyarapodásukról van szó. Meg kell mutatni nekik az életszentség útját, készíteni kell őket, hogy vállalják Jézus követését, amihez a komoly szentségi életből nyerhetik az erőt. Így ellen tudnak majd állni annak a kultúrának, amely gyakran felszínes, sőt az evangéliummal ellentétes értékek kínálatával akarja félrevezetni őket, s képessé válhatnak arra, hogy bármilyen élethelyzetben, beleértve a szórakozást és a pihenést is, a keresztény lelkületet tükrözzék.”

Zoltán atya

Tanévkezdés imádsága

Adj nekünk, Uram,
Látó szemet,
Szerető szívet
És mély lélegzetet.

Amikor látó szemet kérünk tőled,
Ezért könyörgünk:
Add nekünk a Te szemedet,
Hogy mint Te, úgy lássuk
A világot, az embereket és
történelmünket,
És a magunk élete történetét.

Add, hogy napról napra, óráról órára
olyanok legyünk, amilyenek
elgondoltál.
Tégy bennünket lassan – lassan
Azzá, amire teremtettél.

Uram, szükségem van a Te szemedre,
Adj nekem eleven hitet.
Szükségem van a Te szívedre,
Adj mindent elbíró szeretetet.
Szükségem van a Te leheletedre,
Add meg nekem a Te reményedet,
Magamnak és Egyházadnak.

(Suenens bíboros)

Ady Endre

Teveled az Isten

Az Istenhez gyöngye szódat emeled:
Teveled lesz akkor az Isten.

Elvesztetted szegény, kóbor magadat:
Ha szabad: segítsen az Isten.

Perc-barátok kedve már elköltözött:
Búk között itt lesz tán az Isten.

E szép élet nem sok örömet hozott:
Gondozott azonban az Isten.

Nyári gyermektábor Feldebrőn (júl. 11-15.)

Nagy izgalommal vártuk, hogy eljöjjön az indulás napja. Felültünk a vonatra és már akkor mindenki várta, hogy odaérjünk. Hétfőn reggel hatan mentünk a vonattal (Borika néni, Borbás Laci, Cserepes Sári, Lós Viki, Marton Réka és Sándor Sziszi). Két társunk (Cseri Bernadett és Zentai Tamás) biciklivel indult a nagy útnak. Meg is érkeztek épségben. Majd két nappal később nagy örömmel fogadtuk Zoltán atyát is a táborban.

A szállásunk elfoglalása után mentünk körülnézni a plébánián. A templomudvaron játszottunk. Kedden mentünk az egerszalóki fürdőbe. Ott fagyit is ettünk. Szerdán tanulmányoztuk a verpeléti vulkáni kúpot, utána a kishánai várat néztük meg, végül pedig hárman közülünk bevették az Oroszlánvárat. Csütörtökön öten otthon maradtunk (Borika néni, Sári, Viki, Réka, Sziszi). Hárman pedig elindultak, hogy Parádfürdőről felkapaszkodjanak az ország tetejére: a Kékesre. Borika néni sült palacsintát, majd megnéztük a templomot. Nagyon szép volt.

Pénteken mindenki készülődött hazafelé, de mi — a négy kisebb és Borika néni — csak később mentünk. Addig is játszottunk és sokat nevettünk. Aztán jöttünk haza. Remélem, mindenki jól érezte magát!

Sándor Szilvia

Tudta(d)?

Téged Istennek, a mennyei Atyának a szeretete vezet. A legjobb utat gondolta el számodra; ha nem így lenne, akkor más úton vezetne.

Ha a boldogságot máshol keresed, ha Isten nincs a szívedben, sem az otthonodban, sosem találod meg azt.

Csak az marad meg, amit másnak adtál, ezért a vagyonodból juttass sok-sok rászorulóknak.

Az a szülő adta a legnagyobb kincset gyermekeinek, aki hitben nevelte fel őket.

Bármennyit is szenvedtünk jóságunkért és Jézus szeretetéért, azt ne bánjuk meg soha.

Ha magadra támaszkodsz, összeomlik a Föld alattad, ha Istenre, akkor ércfalpakon állsz.

Amíg fiatalok vagyunk, magabiztosan élünk, de öregnek lenni, egyedül maradni, betegen élni és meghalni nagyon-nagyon nehéz Isten nélkül.

Ebben a pusztuló világban egyetlen reményünk és biztos jövőnk az Úr Jézus. Mert minden a semmibe hullik: szépség, fiatalság, szerelem, az élet és sok-sok drága kincs, de aki az Úr Jézust szereti, örökkön-örökké élni fog!

Mielőtt elítélsz...

„Mielőtt elítélsz, vedd fel a cipőmet és járd végig utamat. Járd végig múltamat, érezd könnyeimet, éld át a fájdalmaimat és örömeimet. Tedd meg a lépéseket, amelyeket én megtettem, és botladozz meg minden kővön, amelyen én megbotlottam. Mindegyik botlás után állj fel és menj tovább, úgy ahogy én tettem. Csakis ez után ítélezhatsz rólam és felettem. Akkor mondhatod, hogy ismersz.”

Ez az ismeretlen író tollából vett idézet annyiban ugyan sántít, hogy ítélezhetni embertársaink fölött nincs jogunk, de a többi mondat tartalma nagyon is aktuális. Mondanivalómat katolikus keresztény szülő szemével szeretném megvilágítani. Minden keresztény szülő Isten ajándékának tekinti gyermekeit. A teljességre, az épre való vágy belénk oltott törekvés. Mégis kaphatunk a Teremtő akaratóból olyan gyereket, aki más, mint az átlag, de ugyanúgy Isten áldása. Esetükben a közismert pedagógiai módszerek csődöt mondanak. Nevelésük arra sarkall, hogy folyamatosan keressük a jó megoldást, fejlődjünk ezáltal, és a megszokottsággal szemben interaktív módon gazdagodjunk tapasztalatokban. Az ilyen gyerekek esetenként látványosabb, szembetűnőbb magatartást tanúsítanak. Vajon azért ilyenek, hogy minket bosszantsanak? Aligha!

Mégis, ha találkozunk velük, például szentmisén, olyan hamar elfeledkezünk saját hibáinkról és visszatérő gyarlóságainkról. Elhamarkodott kommentárokból nyilvánítunk felületes és bántó véleményt arról, hogy milyen zavaró a jelenlétük. Ráadásul mindezt a Jézussal való találkozásunk utáni percekben tesszük.

Szerintem a szentmisén való részvételünk meghittsége és mélysége csakis rajtunk múlik. A zavaró tényezőtől független. Sőt, az ilyen helyzetnek arra kellene ösztönöznie, hogy még inkább összpontosítsuk figyelmünket arra, akiről a szentmise szól. Fogjuk fel úgy, hogy az akaratérőnk és figyelemtartásunkat eddük ez által. Ha ezt tesszük, észrevétlenül fog a 'zavaró tényező' megváltozni. Ha elég türelmesek vagyunk, és hozzáállásunkkal nem riasztjuk el, idővel talán megtapasztalhatjuk, mekkora és milyen kegyelmet hordoz minden gyermek. Benne van a lehetőség, hogy idővel Jézus szolgálatába állva ministráljon és esetleg értünk, a közösségért imádkozzon. Ne fosszuk meg magunkat az ilyen gazdagodás lehetőségétől; lássuk be kevés befektetésért cserébe. Mit tegyünk?

Töltődjünk minél gyakrabban Jézus tanításával. Minden helyzetben keressük és ismerjük fel: Mit akar ezzel Jézus mondani? Mire akar tanítani?

A cikk elején leírt idézet apropóján tegyük fel magunkban a kérdést: Próbáltuk-e beleképzelni magunkat a másik ember helyzetébe? Törekedtünk-e arra, hogy jobban megismerjük? Megkérdeztük-e miben segíthetünk neki?

Az a testvérünk, aki minden nehézségével együtt és reménnyel telve keresi Krisztust közösségünkben, úgy gondolom, minden segítséget és támogatást megérdemel. Egyáltalán nem mindegy, hogy milyen tapasztalatokkal és élményekkel távozik körünkből. Ez rajtunk is múlik és a mi felelősségünk is!

Ne nyugodjunk bele a saját magunk által bemagyarázott 'igazunkba'! Jézus az egyedüli normánk, ezért hozzá igyekezzünk igazodni! Csak ez által válhatunk mások számára is vonzó közösséggé. Tartsuk mindig szem előtt: „Arról tudják majd meg rólatok, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt" (Jn 14, 36).

(Sándorné Erőss Hajnal)

Most betérsz hozzánk — Isten hozott!

Plébániaközösségünk örül annak, hogy üdülésed vagy utad ideje alatt vagy éppen eddigi hosszabb-rövidebb keresésed után pihenőt, sőt otthont nyújthat neked.

Ne elégedj meg azzal, hogy tőlünk profitálsz. Engedd, hogy mi is profitáljunk abból, amit élsz, tudsz és amiben remélsz. Adj nekünk közösséget veled mint ajándékot a velünk való találkozásodért.

Nem kívánunk semmi többet, csak azt, hogy találkozásunk ezen a szent helyen ahhoz vezessen, hogy egymással beszéljünk, imádkozzunk, és részt adjunk egymásból egymásnak. Közösségünk ugyanis azzá lesz, amit itt közösen teszünk.

(egy franciaországi apátságból)

Ifjúsági Világtalálkozó 2011, Madrid

Szüleink, egyházmegyénk és az egyházközségünk támogatásával részt vehettünk az idén Madridban megrendezett XXVI. Katolikus Ifjúsági Világtalálkozón augusztus 16-21-ig. A téma ezúttal Szent Pál gondolata: „*Verjetek benne gyökeret, épüljete rá és erősödjete meg a hitben*” (Kol 2,7). Nagy izgalommal készülődöttünk erre a rendkívüli eseményre. Sokféleképpen elképzeltük, hogy milyen lesz, de minden képzeletünket felülmúlta, ami ott várt ránk.

1. nap

Debrecenben a Szent Anna Székesegyház előtt volt a gyülekező, ahonnan a püspök atya áldásával indultunk Nyíregyháza felé. Itt csatlakoztak még hozzánk jó néhányan, így lett teljes a csapat, mi 48-an + Ricsi atya és Gábor atya. Első nagyobb pihenőnk a Balatonnál (Siófok) volt, ahol egy egész délutánt tölthettünk el, majd elfoglaltuk az első szálláshelyünket Nagykanizsán. Vices ismerkedés után szentmisével zártuk a napot.

2. nap

Nagyon korán kellett kelni, ugyanis egy kb. 16 órás buszozás várt ránk Toulonig. Közös játékkal, filmnézéssel töltöttük el az időt, és az ebédünket a buszon fogyasztottuk el. Este későn érkeztünk meg touloni szállásunkra, ami egy plébánián volt.

3. nap

Nagyboldogasszony tiszteletére misével kezdtük a napot, majd „megrohamoztuk” a tengerpartot, ahol ismételten egy egész délutánt tölthettünk el. Egy éttermi vacsora után indultunk végleges úti célunk, Madrid felé. 6-kor közösen elmondtuk az esti dicséretet, majd újabb játékokkal és filmekkel „vetettük bele magunkat az éjszakába”, amit a buszon töltöttünk.

4. nap

Reggel 9-kor végre megérkeztünk Madridba. A szállás elfoglalása után várost néztünk, majd megebédeltünk egy spanyol étteremben, ahol a mi hiányos spanyol tudásunk és a spanyol pincérek hiányos angol tudása miatt az aznapi menü máig megválaszolatlan kérdés maradt. Ezután elindultunk a nyitó szentmisére, ahol Antonio Maria Rouco Valera bíboros, Madrid érseke volt a főcelebráns. Este 10-kor lett vége a misének, de csak hajnali 2-re értünk vissza a szállásra, ugyanis akadt némi problémánk a vacsorával.

5. nap

Fél 10-kor kezdődött az első katekézis, amit Bíró László püspök atya tartott. Itt találkozhattunk a többi magyar testvérünkkel is. Szentmisével zárult a katekézis, majd a szabad program keretében, egy kisebb csoporttal meglátogattuk az El Palacio Real-t (a Királyi Palotát) és az Almudenai Miasszonyunk katedrálisát. Egy gyors vacsora és rengeteg metrózás után érkeztünk vissza szállásunkra.

6. nap

A magyar katekézis második napján Böcskei László nagyváradai püspök atyát hallhattuk, majd a szabad programba tervezett Museo del Prado (képgaléria) és a Real Jardín Botánico de Madrid (a Madridi Királyi Botanikus Kert) helyett csak barangoltunk, mert a pápa érkezése miatt szinte minden utat és metróút lezárták a környéken. 13.00-kor életnagyságban láthattuk a pápát. A délután hátra levő részét Toledóban töltöttük (Madrid előtt ez volt Spanyolország fővárosa). Este 8 óra körül indultunk vissza Madridba, ahol a vacsora és egy kis esti séta után tértünk nyugovóra.

7. nap

A magyar katekézist a 3. napon Kocsis Fülöp görög katolikus püspök tartotta. A katekézist szentségimádás, majd szentmise követte. Mindezek után a csoport egyik része sikeresen eljutott a Prado-ba. Ebéd után a Retiro parkban sziesztaztunk, megkóstoltuk a sangriát, és végül a Real Madrid stadionját is felkerestük.

8. nap

Szentmisével kezdtük a napot Szent István tiszteletére. Reggeli után elmentünk Ávila-ba, ahol meglátogattuk a Catedral del Salvador de Avila-t. Délután indultunk vissza Madridba, ahol készülődtünk a virrasztásra. A reptérre csak este 9-kor sikerült bejutnunk a vihar kellős közepén, de az ima erejével ezt is átvészeltük. A szektorunkban viszont csak 11 körül sikerült helyet találni. A virrasztást a rossz idő miatt felfüggesztették, de a pápa azt mondta, hogy büszke a vihar ellenére kitartó fiatalokra.

9. nap

A hajnali órákban megkaptuk a pikniksomagot. Fél 10-kor kezdődött a záró szentmise a Szentatyával, ami délben fejeződött be. A mise végén a pápa bejelentette a következő ifjúsági találkozó helyét és idejét, ami 2013-ban Rio de Janeiro-ban lesz.

Az út a szállásig kb. 3 órába telt, aminek a felét gyalog tettük meg. Összepakoltunk, megköszöntük a szállásadóknak és az önkéntes segítőknek a türelmüket, a vendégszeretetüket és a sok-sok kedvességüket. Az esti órákban indultunk Svájcba. Vacsora és alvás a buszon volt.

10. nap

A déli órákban értük el Svájc határát. 5 órakor érkeztünk meg Luzern-be, ahol egy kedves idős házaspár tartott nekünk egy gyors városbemutatót. A vacsoránk Svájcban: egy francia étteremben, olasz étellel, svéd asztallal — magyaroknak. Az esti órákban érkeztünk meg Linzburgba, az utolsó szállásunkra.

11. nap

Korán keltünk. Egy kis faluban láttak vendégül reggelire. Utána mindenki bevásárolt a híres svájci csokiból. Majd Magyarország felé vettük az irányt. Éjfélre Budapestre, hajnali 3-ra Nyíregyházára értünk, itt a csoportunk felétől könnyes búcsút vettünk, a másik felétől pedig csak 4-kor, amikor megérkeztünk Debrecenbe a Szent Anna székesegyházhoz

Ebben a 10 napban nem csak világot láttunk, és élményekben gazdagodtunk, hanem lélekben is feltöltődhettünk. Mindezt szeretnénk megköszönni elsősorban Istennek, Bosák Nándor püspök atyának, Zoltán atyának, és nem utolsósorban a szüleinknek, akik lehetővé tették, hogy részt vehessünk egy ilyen minden szempontból jelentős világtalálkozóon.

Hálás köszönettel: Sándor Zsuzsanna és Ercse Tamás

Kisgyermek és kamaszok intelmei szüleikhez

1. Ne kényeztess el! Tudom jól, nincs mindenre szükségem, amit kérek, csupán kipróbálom, hogy mit csikarhatok ki tőled.
2. Légy velem határozott! Ez azért fontos nekem, mert ezáltal érzem magam biztonságban.
3. Ne engedd, hogy rossz szokásokat vegyek fel! Te vagy az egyetlen, aki ezekre még idejekorán figyelmeztethet.

4. Ne viselkedj úgy velem, mintha fiatalabb lennék, mint milyen valójában vagyok! Ezzel csak azt éred el, hogy ostoba módon „nagy”-ként próbálok viselkedni.
5. Ne javíts ki mások előtt! Sokkal többet érsz el, ha kettesben, csendesen megmagyarázod, hogy miben hibáztam.
6. Ne tégy úgy, mintha a hibáim bűnök lennének! A kettő összekeverése megzavarja bennem az értékek megtanulását.
7. Ne védj meg cselekedeteim következményeitől! Néha szükségem van arra, hogy – a fájdalmak árán – magam tapasztaljam meg a következményeket.
8. Ne vedd rossz néven, ha azt mondom: „nem szeretlek”. Legtöbbször nem te vagy az, akit nem szeretek, hanem azt a hatalmat, ami megakadályoz, hogy kedvem szerint cselekedjek.
9. Ne törődj sokat apró egészségi panaszaimmal! Néha csak azt szeretném elérni, hogy figyeljenek rám.
10. Ne korholj állandóan! Ha folyton zsörtölödsz, csak úgy tudok védekezni, hogy süketnek tettetem magam.
11. Ne felejtse el, hogy nem tudom mindig pontosan kifejezni magam! Ezért tűnik néha úgy, mintha nem lennék „becsületes”.
12. Ne rázz le, ha kérdésekkel fordulok hozzád! Ha nem válaszolsz, egy idő után azt veszed majd észre, hogy abbahagyom a kérdezést, és máshol keresek választ a kérdéseimre.
13. Légy következetes! Ha nem vagy az, zavartnak érzem magam, és nem tudok többé bízni benned!
14. Ne mondd nekem, hogy a félelmeim butaságok! Nagyon is valóságosak ezek a félelmek, és csak úgy tudsz segíteni nekem, ha megpróbálsz megérteni.
15. Sose tégy úgy, mintha tökéletes és tévedhetetlen lennél! Túlságosan nagy lesz a csalódásom, amikor rájövök, hogy egyik sem vagy!
16. Ne gondold, hogy elveszítetted a tekintélyed, ha bocsánatot kérsz tőlem! Becsületes bocsánatkérés meleg érzéseket ébreszt bennem irántad.
17. Ne felejtse el, hogy szeretek kísérletezni. Kérlek, nyugodj bele a próbálkozásaimba, nem tudok meglenni ezek nélkül!
18. Ne felejtse el, hogy milyen gyorsan felnövök. Biztos nehéz neked velem lépést tartani, de kérlek, legalább próbáld meg!
19. Ne felejtse el, hogy nem tudok létezni szeretet és megértés nélkül, talán nem is kell neked hangoztatnom! Vagy mégis?
20. Kérlek, tartsd magad jó kondícióban és légy egészséges. Szükségem van rád!

Megújulásban reménykedve

Mindazokat szeretném megszólítani ezzel az írással, akik úgy érzik, a hajdúszoboszlói római katolikus egyházközséghez tartoznak. Amint a világi, úgy az egyházi életben is új tanévet kezdünk szeptember 1-jén. Talán mindenkinek sikerült a nyáron kissé feltöltődni, más egyházközségekben és tájakon járva új ötletekkel gazdagodni, és sokakban mocorognak újtási javaslatok, csak nincsen merszük előhozakodni vele.

Pedig bátran megtehetné bárki, hiszen ez a közösségépítés egyik módszere. Ehhez szeretném kérni elsősorban a Képviselő-testület segítségét. Elgondolkodtak már azon, ki, hogyan és hol képviseli az egyházközségünket (nem számonkérésnek szánom)? Merjenek aktívabbak lenni, legyen szemük észrevenni a gondokat, az előforduló munkákat és javaslatot tenni ezek megoldására. Kezdeményezzenek akár gyűlést is. Gyűjtsenek maguk köré kis csoportokat a hívek közül, akik aztán megosztják a többi emberrel is a gondolatokat, és talán hamarabb akad segítség is egy-egy alkalommal, ha dolgozni kell. Ez ismerkedésnek is kitűnő lenne, bár tudom, mindenkinek ezer dolga van és nagyon kevés ideje. De azt is szeretném megjegyezni, hogy nem kell mindig arra a néhány emberre számítani, akik már amúgy is épp eleget dolgoznak. Sőt, nem is a pap dolga mindig mindent kézben és észben tartani. Könnyű úgy kritizálni és támadni valakit, hogy nem veszünk részt semmiben, noha tudnánk, csak dacolunk mindennel és mindenkivel a régi időket visszasírva (bár tudatában vagyunk annak: ami elmúlt, soha nem jön vissza már), pedig a másik ezernyi ötlettel és lankadatlan kitartással próbálja a híveit együtt tartani és az Úr felé terelgetni.

A másik réteg, akiket kérek a bekapcsolódásra a 40-es - 50-es korosztály és a férfiak (korra való tekintet nélkül). Nekik még van erejük, biztosan ötleteik is, csak valószínűleg félénkek. Merjenek megszólítani embereket a mise után, és bekapcsolódni a különféle hitéleti programokba — együtt könnyebb lesz. Sokszor nagyon jól jönne a társaságuk bármilyen munkánál és a szórakozásnál is (pl. farsangi bál; nagyon jól lehet mulatni az idősekkel és a kicsikkel is, de velük lenne teljes a társaság). De hiányoznak pl. a bibliaórákról, a szentségimádásokról, a szülők iskolájából és a karitászból. Szívesen látnék néha a kézműves foglalkozásokon is felnőtteket vagy fiatalokat, mint régen, hiszen ezek a foglalkozások nem két-három család gyermekeinek szólnak. (Ha lenne rá igény, ebben a tanévben jönne „oktató” is a foglalkozásokra komoly kézműves-technikák megismertetésére.)

Ne maradjanak ki a fiatalok sem. ☺ Járjatok el rendszeresen hittanóra, hiszen értetek van ez is. Kevesen vagytok, de nagy erőtök lehet nektek is! Hangotok biztosan van, néha hallhatnánk is felolvasásoknál (az enyémet már mindenki ismeri). Kapcsolódjatok be apránként a felnőttek világába. Lehet kíváncsiskodni: egy-egy bibliaóra beukkkantani, hétköznapi is eljönni misére vagy segíteni fizikai munkában is. A kirándulásokról, a bálokról és a kerti partikról sem kellene elmaradnotok. Hozzatok ti is újítási ötleteket bátran, hiszen ti is a bér málkózás után már felelősségteljes, felnőtt tagjai vagytok egyházközségünknek!

Biztosan sokan unják már a vissza-visszatérő kritizálásaimat, de azt gondolom, épp elég sok mindent végzek az egyházközségben, hogy ezt megtehessem. Nekem sem jó mindig egyedül húzni az igát, és még mosolyogni is mellé!

A Zoltán atyától kapott sok köszönetből szeretnék továbbadni azoknak, akik próbálnak lelkesen részt venni az egyházközség életében. Külön köszönet a Rózsafüzér-társulat tagjainak az imáikért, a bibliaórák kis csapatának a lelkes kitartásért és a maroknyi karitászcsoport munkatársainak. Azért pont ezeket a csoportokat emeltem ki, mert a többsége mindegyiknek idősekből áll. Példaképek, ha nem is sztárok! Csatlakozzunk hozzájuk, tanuljunk tőlük! Alakuljunk át példaként szolgáló egyházközséggé mi is az egyházmegyében! Lelkesítve ezzel egymást és a papokat is. Lássa mindenki: ha nehéz is, de együtt érdemes küzdeni.

A megújulás és egy mozgalmas hittanos év reményében írta Asztalos Gizella.

Énekkari hívogató

„Mindenik embernek a lelkében dal van
És saját lelkét hallja minden dalban
És akinek szép a lelkében az ének
Az hallja mások énekét is szépnek.”

(Babits Mihály)

Szentmiséken bizonyára hallották már a testvérek lelkes maroknyi csapatunk énekeit. Szeretnénk, ha minél többeket tagjaink között üdvözölhetnénk, mind többen megtapasztalhatnánk a közös éneklés örömét és Isten dicsőítését. Jó hangulatú próbáinkra csütörtökönként 16:30-kor szeretettel várjuk énekelni szerető testvéreinket. Ne feledjük: „Aki szépen énekel, kétszeresen imádkozik” (Szt. Ágoston).

Vitézné Réczés Éva